

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 30 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Άρ. 1060. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διατάττει.

Α'. Λαβόντος τὴν ἄδειαν τοῦ κατὰ τὴν Λακωνίαν καὶ Κάτω Μεσσηνίαν Ε. Β. Κ. Α. Λυκούργου, κατ' αἴτησιν τοῦ ἰδίου, ἡ ἀπολθὴ εἰς τὰ ἴδια διὰ οἰκίαν ὑποθέσεις του, διορίζεται ὁ Γερυσιαστὴς Κ. Ίω. Γεωβέλης Ἐκτακτὸς Διοικητὴς τῶν αὐτῶν τμημάτων.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, 29 Μαρτίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Άρ. 1061. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διατάττει.

Α'. Ὁ Κ. Λύσανδρος Βιλαέτης, μέλος τῆς ἐπὶ τοῦ δασμοτελωνείου καὶ λιμεναρχείου τῶν Π. Πατρῶν ἐπιτροπῆς, διορίζεται Ἀστυνέμος τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας.

Β'. Ὁ αὐτὸς ἐπιφορτίζεται καὶ τὰ χρέη τοῦ ὑγειονομείου καὶ τὴν ἐπιτησίαν τοῦ ταχυδρομείου.

Γ'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, 29 Μαρτίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Άρ. 1076. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διατάττει.

Κατὰ τὸ ἄ ἄρθρον τοῦ ὑπ' Ἀρ. 504 Α' ψηφίσματος,

Α'. Ὁ Κ. Σ. Ψωμᾶς διορίζεται Διοικητὴς τῶν ἐπαρχιῶν Ἀγίου Πέτρου καὶ Πραστοῦ.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, 29 Μαρτίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Άρ. 1106. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' Ἀρ. 1696 τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν Γραμματέως ἀναφορὰν, διὰ τῆς ὁποίας ἐξαίρεται τὴν ἀφεσὶν τοῦ ἀπὸ τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπηρεσίαν καὶ τὴν διαμονὴν τοῦ εἰς μόνην τὴν τῆς Ναυτικῆς, Διατάττομεν.

Α'. Ἡ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν Γραμματεία διαιρεῖται ἀπὸ τῆς σήμερον εἰς δύο χωριστὰς ὑπηρεσίας· τὰ δὲ χρέη ἐκάστης αὐτῶν θέλουν ἐκτελεῖσθαι ἐφεξῆς ἀπὸ δύο Γραμματεῖς τῆς Κυβερνήσεως.

Β'. Ὁ αὐτὸς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν Γραμματεὺς διαμένει ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως.

Γ'. Δι' ἐτέρου διατάγματος θέλομεν διορίσει τὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματέα τῆς Κυβερνήσεως.

Δ'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, 1 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Άρ. 1107. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' Ἀρ. 1,106 διατάγματος, διὰ τοῦ ὁποίου ἡ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν Γραμματεία τῆς Κυβερνήσεως διαιρεῖται εἰς δύο χωριστὰς ὑπηρεσίας,

Διατάττομεν.

Α'. Ὁ Συνταγματάρχης Κ.Π.Γ. Ρόδιος διορίζεται ἐπὶ τῶν
ἰωτικῶν Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ
παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, 1 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

75.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐντάλμα Β ἐμφανίσεως.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΝΟΤΕΙΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ
ΩΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΝ.

Ὁ ἐν Κάστῳ Ἰωάννης Κανακάρης Κεῖς ἠγκαλέσθη πρὸς
τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας παρὰ τοῦ Κομνηνοῦ
Ἰω. ἐκ Βολάδος τῆς Καρπάθου δι' ἀναφύρας του τῆς 15
Ὀκτωβρίου 1829 ὡς φονεὺς τῆς θυγατρὸς του καὶ τοῦ
παιδίου αὐτῆς.

Ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεία διέταξε τὸ Δικασ-
τήριον τοῦτο διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 198 προσκλήσεως του τῆς
29 Ὀκτωβρίου 1829, ἐὰν τὸ ἔγκλημα τοῦτο εἶναι πεπραγ-
μένον μετὰ τὴν ἔλευσιν τῆς Α. Ε. τοῦ Σ. Κυβερνήτου, νὰ
πράξῃ ὅ τι τῶν καθηκόντων του.

Τὸ Δικαστήριον, κατ' αἴτησιν αἰτιολογουμένην τοῦ εἰς
τὸ ἔγκλημα τοῦτο διορισθέντος ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ Κ.
Α. Κάλουλου, ἐξέδωκεν ἔνταλμα ἐμφανίσεως πρὸς αὐτὸν
ὑπ' Ἀρ. 34 τῆς 2 Δεκεμβρίου 1829, καὶ ἕτερον ἔνταλμα
συλλήψεως πρὸς τὴν ἐπαρχιακὴν δημογεροντίαν τῆς Κάσσου
ὑπ' Ἀρ. 35, προσκαλοῦν αὐτὴν ὅπως συλλαβούσα τὸν ἐγκα-
λούμενον τοῦτον ἀποστείλῃ αὐτὸν ἐνταῦθα ἐντὸς ἡμερῶν εἴκοσι,
μετὰ τὴν πρὸς αὐτὸν παρουσίαν τοῦ ρηθέντος ἐντάλματος.

Ἡ δημογεροντία αὕτη παραδραμούσα τὰ εἰς τὸ οὐσιώδες
αὐτὸ ἀντικείμενον χρέη της καὶ ἀπαντήσασα διὰ τῆς ὑπ'
Ἀρ. 288 ἀναφύρας της τῆς 2 Ἰανουαρίου 1830, ὅτι ἐπα-
ρουσίασε πρὸς τὸν ἐγκαλούμενον τὸ ὑπ' Ἀρ. 34 ἔνταλμα
τοῦ δικαστηρίου, ἐπροσκήθη καὶ δεύτερον διὰ τοῦ ὑπ' Ἀρ.
48 ἐντάλματος τῆς 14 Ἰανουαρίου 1830, ὅπως κρατήσα-
σα αὐτὸν ὑπὸ φύλαξιν ἀστυνομικὴν ἀποστείλῃ ἀσφαλῶς
πρὸς τὸ Δικαστήριον.

Ἀπήντησε δὲ διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 362 δευτέρας ἀπολογίας
της τῆς 11 Μαρτίου 1830, ὅτι ὁ Ἰωάννης Κανακάρης ἐπέ-
ρασεν εἰς Κεῖτην, καὶ συμπεραίνει ὅτι θέλει μείνει ἐκεῖ.

Τὸ Δικαστήριον, κατὰ ζήτησιν αἰτιολογημένην τοῦ ἐπὶ
τούτῳ διορισθέντος ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ Κ. Τζάνε Γίζη,
ἐντέλλεται τῷ εἰσημέριῳ Ἰωάννῃ Κανακάρῃ διὰ τοῦ παρόντος
β' ἐντάλματος πρὸς αὐτὸν, ὅτι ὀφείλει νὰ ἐμφανισθῇ αὐτο-
πρὸςώπως ἐνώπιόν του ἐντὸς νέας προθεσμίας ἡμερῶν εἴκοσι,
μετὰ τὴν διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος δημοσίευσιν τοῦ παρόν-
τος. Μὴ ἐμφανισθεὶς δὲ, θέλει διακυβῆ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν
πολιτικῶν του δικαιωμάτων, καὶ τὸ Δικαστήριον θέλει προ-
χωρήσει εἰς τὴν δίκην τῆς κατ' αὐτοῦ ἐγκαλέσεως κατὰ
τοὺς κανόνας τῆς φυγδικίας.

Ἡ ἐνέργεια τοῦ παρόντος ἐντάλματος συνίσταται εἰς τὴν
ἐπαγρύπνησιν ἐκάστης τοῦ κράτους Ἀστυνομίας. Ὅστις

δὲ τῶν πολιτῶν ἐξεύρει, ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ πρὸς τὸ
Δικαστήριον τοῦτο ἢ τὰς ἐπιτοπίους Ἀρχάς, ποῦ ὁ ἐγκα-
λούμενος ἤδη εὐρίσκεται.

Τὸ παρὸν θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος,
καὶ θέλει κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος· ἐν ἀντίγραφον αὐτοῦ
θέλει κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου, καὶ ἕτερα
θέλουν ἀποσταλῇ πρὸς τὸν ἀστυνομικὸν ἐπιστάτην τῆς
ἐπαρχίας Κάσσου, ἵνα τοιχοκαλλήτῃ ἀνὰ ἐν εἰς τὴν θύραν
τῆς Ἀστυνομίας, τῆς καθεδρικῆς ἐκκλησίας, καὶ τῆς δια-
μονῆς τοῦ ἐγκαλουμένου.

Ἐν Σαντορῇνῃ, τῇ 14 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Α. ΒΑΦΙΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Συνδικασταὶ ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΠΟΖΕΓΙΟΣ.

ΜΗΝΑΣ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ.

Ὁ Πάρεδρος ΔΟΜΕΝΙΚΟΣ ΣΑΡΗΣ.

Ὁ τόπον ἐπέχων τοῦ Γραμματέως Δημήτριος Χαμάρτος.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 29 Ἀπριλίου.

Τὴν Κυριακὴν τὸ ἑσπέρας ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης
ἐπιδὰς εἰς τὸ ἀγμοκίνητον τὸν Ἑρμῆν, ἀπέπελευσε πρὸς
τὸν Κεγχρεατικὸν κόλπον, διὰ νὰ ὑπάγῃ ἐκεῖθεν διὰ τῆς
Κορίνθου εἰς Ναύπλιον.

Ἐπιστρέφων ἐκ Σύρας, ὀκτὼ ἡμέρας μόνον διέτριψεν ἐν-
ταῦθα ὁ Κυβερνήτης, τὰς ὁποίας καὶ ἀφιέρωσεν εἰς τὴν ἐπι-
θεώρησιν τῶν δημοσίων διδασκτικῶν καταστημάτων τῶν ἐν
τῇ νήσῳ τυχόντων εὐρισκομένων.

Συνίστανται δὲ τὰ καταστήματα ταῦτα κατὰ τὸ παρὸν
ἐκ τοῦ Ὀρφανοτροφείου, τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου, τοῦ Πρωτο-
τύπου Σχολείου, τοῦ τῶν κορασιῶν, τοῦ τῶν νέων Ψαρριανῶν,
καὶ τέλος ἐκ καμπόσων ἄλλων προπαιδευτικῶν σχολείων,
φοιτωμένων ἀπὸ πολυαριθμούς μαθητὰς στελλομένους ἀπὸ
οἰκογενείας, αἵτινες ὑπὸ ὑψηλοῦ καὶ καθολικοῦ παρὰ τοῖς
Ἕλλησιν αἰσθήματος κινούμεναι, προκρίνουν νὰ πεινώσι μάλ-
λον ἢ νὰ ἐγκαταλείψωσι τὰ τέχνη των εἰς αἰσχρὰν ἀμαθίαν.

Τρεῖς περίπου εἶχον παρέλθῃ μῆνες ἀφοῦ τελευταῖον ἐπε-
σκέφθη τὰ διάφορα ταῦτα καταστήματα ὁ Ἐξοχώτατος Κυ-
βερνήτης, καὶ μεγάλως ἐθαύμασε τὴν ἔκτοτε ταχεῖαν ἐπ-
αύξησιν τῶν μαθητῶν.

Εἶναι δὲ μαθηταὶ τοῦ μὲν Ὀρφανοτροφείου 460, τοῦ δὲ
Κεντρικοῦ Σχολείου 210, τοῦ Πρωτοτύπου 160, τοῦ τῶν
κορασιῶν 32, τοῦ ἀλληλοδιδασκτικοῦ διὰ τοὺς Ψαρριανούς
παῖδας 80, καὶ τῶν ἄλλων προπαιδευτικῶν σχολείων 140.
Κεφάλαιον 1082.

Ὅσον δὲ παραμυθητικὴ καὶ ἂν εἶναι ἡ πρώτη αὕτη ἐκδοσις,
λείπει πολὺ τοῦ νὰ πληρώσῃ τὰς τοῦ ἔθνους χρεῖας, καὶ τὴν
ὁποῖαν ἔχει ἡ Κυβέρνησις ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς
αὐτάς. Ὁ σκοπὸς οὗτος εἶναι πάντοτε τὸ ἀντικείμενον τῆς
ἐπιμόνου προνοίας της.

Συγχυτικώταται καὶ ὅλως ἀντιφατικαὶ φῆμαι διεδόθησαν ἐπὶ τῶν ἐν Σύρῳ κατὰ τὴν 12 τοῦ λήγοντος γινομένων τραχυν. Ἐπειδὴ δὲ συμφέρεи νὰ ἐξελεγχθῇ τῶν πραγμάτων ἡ ἀλήθεια, προθυμούμεθα νὰ κοινοποιήσωμεν εἰς τὰς ἀναγνώστας μας εἰδήσεις, τῶν ὁποίων δυνάμεθα νὰ ἐκνηθώμεν πρὸς αὐτοὺς ἅπασαν τὴν ἀκρίβειαν.

Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἀπριλίου μηνὸς διώρισεν ἡ Κυβέρνησις καὶ συνετάχθη παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς σχεδίων διατάγματος ἀφαιρῶντος νὰ δώτῃ εἰς τὸ ἐν Σύρῳ τῶν ἐμπορικοῦ σύστημα ὁργανισμὸν ἀνάλογον μὲ ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον ἀνὰ λαὸν τὸ ἐμπόριον καθ' ὅλα τὰ ἐκπεπολιτευμένα κράτη. Κρίνουσα ὅμως ὅτι, προκειμένου λόγου περὶ τῶν συμφερόντων πολυαριθμοῦ καὶ ἀξιοσεβάστου τάξεως πολιτῶν, ὥφειλε πρὸ πάντων νὰ λάβῃ τὴν γνώμην τῶν περὶ τοῦ ἀρμοδιωτέρου εἰς ὑπεράσπισιν αὐτῶν τρόπων, ἔπεμψε τὸ διάταγμα εἰς τὸν Ἐκτακτὸν Ἐπιτρόπον τοῦ Τμήματος μὲ διαταγὴν νὰ τὸ γνωστοποιήσῃ εἰς τὴν ἐπιτόπιον Ἀρχὴν καὶ εἰς τοὺς πρωτίστους ἐμπόρους τῆς Ἐρμενπόλεως. Τῷ αὐτῷ δὲ τὰ εἰς τὸ διάταγμα τοῦτο ἐνδιαλαμβανόμενα διεφαινεκτικῶς ἐκτεταμένως εἰς πολυάριθμον σύλλογον, καὶ ἐφ' ἑμμελλον νὰ τὸ ἀναπέμψῃ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν συνδεδεμένοι μὲ τὰς ὁποίας εἶχον κάμει περὶ αὐτοῦ παρατηρήσεις. τὸ Σάββατον, τὴν 12 Ἀπριλίου, ὁ λαὸς τῆς κάτω πόλεως παρασυρθεὶς ἀπὸ τὰς παρακινήσεις ἀνθρώπων τινῶν, αἰτνες ἐβλεπων τὸν νέον ὁργανισμὸν ὡς τέλος τῶν ἀθεμιτῶν κερδῶν τῶν, ἤρχισεν νὰ συναθροίζεται ἔνθεν κακεῖθεν ταραχῶς, κατακραυγάζων ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἤθελε νὰ συστήσῃ τὸ μονοπώλιον καὶ νὰ δώτῃ προνόμια εἰς ὀλίγους ἐμπορικοὺς εἰκοὺς. Ἐσήμανε δὲ καὶ συνέρρευσαν σωρηδὸν εἰς κάτοικοι εἰς τὴν μητροπόλιν, καὶ οἱ ῥήτορες δὲν ἔλειψαν διὰ νὰ παροξύνωσιν εἰς ταραχὴν τὸν λαόν, προσπαθοῦντες νὰ τὸν καταπείσωσιν ὅτι ἔμελλε νὰ τὸν ἀφαιρεθῇ ὁ πόρος τοῦ ζῆν, τὸν ὁποῖον εὕρισκε εἰς τὸ λεπτομερὲς ἐμπόριον, ὅτι ἐλεύθερον ἔτι ὄντα κατὰ τὴν ἐμπορίαν καὶ βιομηχανίαν του, ἤθελον τὸν ὑποβάλλει μετ' οὐ πλεον εἰς ἐπιζημίους καὶ αὐθαιρέτους διατάξεις. Ἐν μέσῳ δὲ τοῦ θορύβου τοῦ προξενηθέντος ἀπὸ τοὺς λόγους τούτους, ὑπὸ ἀνθρωπαρίων τινῶν ἐκφωνηθέντας, οἱ Δημογέροντες καὶ ὁ Γραμματεὺς τοῦ Κυρίου Καλλέργη εἰσῆλθον εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Παραχοῆμα δὲ τὸ πλῆθος ἐζήτησε μετὰ κραυγῶν νὰ τῷ κοινοποιηθῇ τὸ σχέδιον τοῦ τοσούτου ἐπιφόδου διατάγματος· τὴν ἤρπασαν μάλιστα ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ Γραμματέως μὲ βίαν καὶ πρὶν οὕτως φθάσῃ νὰ ἐξηγηθῇ περὶ τῶν ὁποίων εἶχε διαταγῶν παρὰ τοῦ Ἐκτακτοῦ Ἐπιτρόπου. Εἰς δὲ τῶν ὀχλαγωγῶν ἀνέβη τότε ἐπὶ τοῦ βήματος καὶ τὸ ἀνέγνωτε, παραλίπων μὲν ἄρθρα τινὰ, μεταβάλλων δὲ τὸ κείμενον καὶ τὴν ἔννοιαν ἄλλων πολλῶν. Μ' ὅλην δὲ τὴν ἀξιοκατάκριτον ταύτην μηχανουργίαν, μὴ εὕρισκον τὸ πλῆθος εἰς τὸ ἔγγραφον ἐκεῖνο τὴν εἰδείξιν κανονοῦ τῶν δεσποτικῶν μέτρων, περὶ τῶν ὁποίων τὸ ὠμίλησαν, ἐζήτην νὰ τῷ κοινοποιήσωσιν ἄλλα νομιζόμενα ψήφισματα. Διὰ νὰ τὰ εὕρωσι δέ τινες, κατήντησαν ὥστε καὶ νὰ ψεύσωσι τὸν Κύριον Οἰκονομίδην τὸν Γραμματέα

τοῦ Ἐκτακτοῦ Ἐπιτρόπου, ἀλλ' εἰς μάτην, διότι παρόμοια ἔγγραφα δὲν ὑπῆρχον. Ἐξελθὼν δὲ τὸ πλῆθος τῆς ἐκκλησίας, διεσκορπίσθη πάλιν εἰς τὰς ὁδοὺς, καὶ ταλαιώωροι τινεῖ [ὠμολόγησαν δὲ τὴν ἐπιούσαν ὅτι ἔλαβον ἀνὰ τρία καὶ ἡμισυ Γρόσια ἕκαστος] φέροντες ἀναμμένους δαυλοὺς ἐπαπειλοῦν νὰ πυρπολήσωσι καὶ διαρπάσωσι τὰς τῶν πλουσιωτέρων ἐμπόρων οἰκίας. Ἡ φυλακὴ τῆς Ἀστυνομίας καὶ ὁ Ἐκτακτὸς Ἐπιτρόπος διὰ τῆς παρουσίας του κατῴρθωσαν νὰ διασκεδάσωσι τὸ πλῆθος καὶ νὰ καταπραῦνωσι τὸν θόρυβον. Τὰς ἐξῆς ἡμέρας οἱ πολῖται ἐνησχολοῦντο κατὰ τὸ σύνθημα εἰς τὰς ὑποθέσεις των. Δοθεισῶν δὲ αὐστηροτάτων διαταγῶν παρὰ τῆς ἐπιτοπίου Ἀρχῆς ὥστε νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὴν ἀναχώρησιν τῶν πλοιαρίων, ἰδόντες οἱ ἔνοχοι ὅτι ἦτον ἀδύνατον νὰ δραπετεύωσιν, ἤλθον διαδοχικῶς καὶ ὑπετάχθησαν, ὁμολογῆσαντες τὴν εἰλικρινὴ των μετάνοιαν. Ἐν τούτοις δὲ ἀφίχθη ὁ Κυβερνήτης.

Κατὰ τὰς πληροφορίας, τὰς ὁποίας σπεύσας ἐχορήγησεν εἰς τὸν Κυβερνήτην ὁ Ἐκτακτὸς Ἐπιτρόπος, καὶ αἱ ὁποῖαι ὅλως ἦσαν σύμφωνοι μὲ τὰς ὁποίας ἡ Α. Ε. ἔλαβε παρ' ἀνδρῶν τῶν σημαντικωτέρων τῆς νήσου, συνελήφθησαν οἱ πρωταῖτιοι τῆς ταραχῆς. Ὑπεχρέωσε δ' ἐν ταύτῳ ἡ Κυβέρνησις τὸ ἐν Μυκόνῳ συνεδριάζον Δικαστήριον νὰ μεταβῇ πάραυτα εἰς Σύρον, διὰ νὰ κάμῃ χωρὶς ἀναβολὴν καὶ μὲ πασιφανεστάτους τρόπους τὴν εξέτασιν τῶν κατὰ τὴν 12 τοῦ μηνὸς γεγονότων. Τελειωθείσης δὲ τῆς εξέτασεως ταύτης, θέλει ἐπιστρέφει πάλιν τὸ Δικαστήριον εἰς τὴν καθέδραν του, διὰ νὰ δικάσῃ ἐκεῖ τὴν ὑπόθεσιν. Δὲν δέλομεν δὲ λείπει ἐν καιρῷ νὰ γνωστοποιήσωμεν εἰς τὸ κοινὸν τὴν περὶ αὐτῆς ἀπόφασιν.

Πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Δίκαιον εἶναι, νομίζω, νὰ μὴν ἀποσιωπηθῇ ἐν περιλήψει ἡ κατάστασις, εἰς τὴν ὁποίαν εὕρισκετο τὸ Τμήμα τῆς Ἀρκαδίας, καὶ ποῖαν μεταβολὴν λαβὼν μετὰ τῆς διοικητικῆς διαρκείας τῆς ἐκτακτοῦ ἐπιτροπείας, ἐπιτροπεύοντος τοῦ Κυρίου Ἀλεξίου Βλαχοπούλου, παραδίδεται ἤδη εἰς τοὺς διαδοχικῶς ἡνιοχῆστας.

Ὅτε παρέλαβε τὰς διοικητικὰς ἡνίας ὁ Ἐκτακτὸς ἐπιτροπεύων, τὸ Τμήμα ἦτον ἐρημωμένον ἀπὸ τοῦ πῦρ καὶ τὸν σίδηρον τοῦ ἐχθροῦ· οἱ κάτοικοι τῶν τεσσάρων ἐπαρχιῶν διεσκορπισμένοι τῇδε κακεῖσε, δὲν ἐτόλμων νὰ ἐπανακάμψωσιν εἰς τὰς κατεδαφισμένας καὶ πυρπολημένας ἐστίαις των, φοβούμενοι τὴν ἐπάνοδον τοῦ ἐχθροῦ ἐμφωλεύοντος εἰς τὰ Μεσσηνιακὰ φρούρια καὶ ὁσημέραι μεταβαίνοντος εἰς τὰς Παλαιὰς Πάτρας.

Μόλις εὕρισκοντο περίπου τῶν 26,000 ψυχῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας Φαναρίου, Καρυταίνης καὶ Ἀγίου Πέτρου· εἰς δὲ τὴν τῆς Τριπολιτσᾶς ὅχι περισσότεραι τῶν 3000.

Αἱ κωμοπόλεις τῶν ἐπαρχιῶν ὅλαι πυρπολημέναι καὶ μόλις τὸ ἐν δεκατημέριον ἐσώζετο· οἱ ναοί, τὰ σχολεῖα καὶ ὅλα τὰ καταττήματα ἦτο παρανάλωμα τοῦ ἐχθρικοῦ πυρός.

Ἡ περίφημος πόλις Τριπολιτσά κατεστραμμένη ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν ἦτο τὸ ἀξιοδακρυτὸν θέαμα εἰς τοὺς ὀρῶντας, ὅπου δὲν ἐφαίνοντο εἰμὴ σωρεῖαι λίθων, τεῖχη κατεδαφισμένα, καὶ οἰκίαι πυρπολημέναι· δὲν ἐγνωρίζοντο πλατεῖαι ἢ δρόμοι, ὥστε καὶ οἱ ἴδιοι κάτοικοι μόλις ἐδύναντο νὰ γνωρί-

οὐσι τὰ ἐρείπια τῶν ἐστιῶν τῶν εἰς ὅλην τὴν πόλιν δὲν ἦτον ἀνεγερμέναι· εἰμὴ τρεῖς μόναι οἰκίαι μικραὶ, καὶ ὀλίγα γαστήρια ἐπιστεγασμένα με κλάδους δένδρων ὡς ὑποσκιάειν· δὲν κατόκου περισσότεραι τῶν 15 οἰκογενειῶν εἰς τὴν πόλιν, ἀλλὰ καὶ αὐταὶ πεφθευμένα ἐξήτουν ἀναχωρήσουν.

Ἐπαπειλεῖτο τὸ Τμήμα κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν καὶ πρὸ τὸν Ἰμπραήμ Πασᾶν, καὶ ἀπὸ τὸν ἀόρατον ἐχθρὸν, τὴν πανώλη νόσον.

Εἰς αὐτὴν τὴν κατάστασιν εὕρισκομένη ἡ πόλις τῆς Τριπολιτσᾶς, μόλις ἐναρξομένη βελτιοῦσθαι, ἔλαβε τὴν μὴν ὕψιστὴν τῆς παρουσίας τῆς Α. Ε. τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος (τότε πρῶτον ἐκ τοῦ Μεσσηνιακοῦ κόλπου ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν διελθόντος), ὅστις δὲν ἐδυνήθη νὰ θεωρήσῃ τὴν οἰκτρὰν αὐτῆς κατάστασιν ἀδακρυτὴ, αἰσθανθεὶς μεγάλην λύπην, ὅτε ὑποδεχθεὶς παρὰ τῶν κατοίκων, διερχόμενος ἐν μέσῳ τῶν ἐρείπῳ, εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἐρείπιον τοῦ ναοῦ τοῦ μεγαλομάρτυρος Δημητρίου, (τὸν ὁποῖον ὁμοῦ μετὰ τὸ διοικητικὸν κατὰστημα διώρισε νὰ ἐπισκευασθῇ, ἐπιδαψιλεύσας τὰ χρηματικὰ μέσα).

Εἰς τοιαύτην κατάστασιν ἡ πόλις ἐδέχετο τοὺς φιλάτους κατοίκους τῆς κλαίοντας καὶ ἀγχιλλομένους· ἀγχιλλομένους, καθότι ἠξιώθησαν νὰ πατήσωσι τὸ ἔδαφος τῆς γλυκυτάτης πατριδος τῶν ὑστερον ἀπὸ τριετὴ παροικίαν· κλαίοντας δὲ, καθότι ἔβλεπον τὰς ἐττίας τῶν κατεδαφισμένων, πυρπολημένων, καὶ ἀντὶ τῆς περιφύου πώλεως τῶν μίαν σωρεῖαν παντοίων εἰδῶν λίθων ἀμόρφων καὶ συντεθλασμένων.

Μὲν ὅλα δὲ ταῦτα ἐφυλάττετο ἡ ὑγειονομικὴ τάξις καὶ εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν καὶ εἰς τὰς λοιπὰς τοῦ Τμήματος ἐπαρχίας μετὰ τοιαύτην δραστήριον ἀκρίβειαν, ὥστε, χάρις τῇ θεῇ προνοίᾳ, δὲν μετεδόθη οὐδαμῶς τοῦ Τμήματος ἡ φθοροποιὸς νόσος, καὶ μὲν ὅλον ὅτι ἔγεινεν ἡ διάβασις τῶν ἀπὸ τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας ἀποσταλέντων ἀρχιερέων, ἐκ τῶν Μεσσηνιακῶν φρυγίων ἐλθόντων, καὶ τῶν ἐκ Κοζῶνης λειπολακτησάντων περίπου τῶν 3000 Τουρκαλβανῶν, οἵτινες διαδάντες διὰ τοῦ Τμήματος τούτου κατεσκήνωσαν εἰς διάφορα μέρη.

Ἡ διοικητικὴ Ἀρχὴ τοῦ Τμήματος περιεφέρετο εἰς τὰς ἐπαρχίας, ὑποδεχομένη μετὰ λίαν μὲν, ἀλλὰ φιλοφρόνους δεξιότητας· τὰ πρῶτα τῶν κατοίκων πλήρη ἀγαλλιᾶσθαι ἐφαίνοντο, καὶ πᾶσα ψυχὴ, μέχρι καὶ τῆς ἐφύου καὶ παιδικῆς ἡλικίας, ἠγάλλετο τὴν παλιγγενεσίαν τῆς, ἐκδοῦσα, Ζήτησαν οἱ κραταιότεροι ἀντιλήπτορες τῆς Ἑλλάδος Βασιλεῖς! Ζήτησεν ὁ Κυβερνήτης! Δὲν ἦτο καμμία πόλις, ἡ κωμόπολις, ἡ χωρίον εἰς κατάστασιν νὰ γνωρισθῇ τί ἦτο πρότερον, εἰμὴ πανταχοῦ λίθοι ἐπὶ λίθοις, καὶ ἐρείπια ἐπὶ ἐρείπιοις.

Ἀλλὰ, δόξα τῇ θεῇ προνοίᾳ, χάρις τοῖς ἀντιλήπτοσι καὶ ὑπερασπισταῖς τῆς Ἑλλάδος κραταιοτάτοις Βασιλεῦσιν, εὐκλεία τῇ ἐμφρόνῳ ἡγεσίᾳ τῆς Α. Ε. τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος Κυρίου Ι. Α. Καποδίστρια, ἅμα τῷ ἀπεβληθῆναι τὸν ἐχθρὸν ἀπὸ τὸ Πελοποννησιακὸν ἔδαφος, οἱ κάτοικοι τοῦ Τμήματος ἐμψυχωθέντες, καίτοι ἐνδεεῖς καὶ ἄποροι, κατόκησαν τὰς ἐττίας τῶν ἀνεγειροντες βαθμηδὸν

καὶ καλλωπίζοντες αὐτὰς, προεχώρησαν εἰς τὴν γεωργικὴν καίτοι ἄποροι ἐργατικῶν βῶν καὶ τῶν ἀναγκαιούτων πρὸς καλλιέργειαν μέσων, καὶ εἰς τὴν βιομηχανίαν, ζῶντες ἡσυχῶς καὶ χαίροντες τὴν πατρικὴν κηδεμονίαν τῆς Σ. Κυβερνήσεως.

Δὲν συνέτεινεν ὀλίγον ἡ ἡγεσία τῆς διοικητικῆς τοῦ Τμήματος Ἀρχῆς καὶ τῶν ἐπαρχιακῶν δημογεροντιῶν εἰς τὸ νὰ μορφώσῃ τοὺς κατοίκους βαθμηδὸν νὰ σέσωκται ἀπὸ καθεστῶτα, καὶ νὰ γνωρίζωσι Κυβερνήτην καὶ διοικητικὰς Ἀρχάς· καὶ μὲν ὅλον ὅτι παρὰ πολλῶν ἐδυσφημῶντο οἱ κάτοικοι τῶν κατὰ τὸ Τμήμα τοῦτο ἐπαρχιῶν ὡς ἀπηνεῖς καὶ ἀτίθαττοι, μὲν ὅλα ταῦτα ἐφάνησαν οἱ πλεονεῖς εὐπειθεῖς καὶ εὐάγωγοι, ὥστε μετὰ τὸν τόσον διασπῆματος δὲν ἀνεφύη κανὲν εἶδος δημαγωγίας, ἡ ἀπειθείας, ἡ συγχύσεως μετὰ τῶν καὶ αἱ μικρὰ ἵνα κατὰ περίσῳτιν συνέδησαν, διελύθησαν ἐν ἀκαρεῖ διὰ τῆς ἐπαγρυπνήσεως τῶν διοικητικῶν Ἀρχῶν.

Τὸ Τμήμα ἤδη κατοικεῖται ἀπὸ 66,204 ψυχὰς κατ' οἰκίας	
Ἡ ἐπαρχία Φαιακίᾳ, ἀπὸ	9,082
Ἡ ἐπαρχία Καρυαίνης, ἀπὸ	34,736
Ἡ ἐπαρχία Ἀγίου Πέτρου, ἀπὸ	8,161
Ἡ ἐπαρχία Τριπολιτσᾶς, ἀπὸ	11,845
Ἡ πόλις Τριπολιτσᾶς, ἀπὸ	2,380
	66,204

εἰς τὴν ὁποίαν ἐπεσκευάσθησαν περίπου τῶν 650 οἰκιῶν καὶ 250 ἐργαστηρίων· ἐπεσκευάσθη κατὰ τὸ δοθέν σχέδιον πρὸς τοῦ Κυρίου Θ. Βασιλάου ἡ περίφημος σχολή, ἡ ὁποία καίτοι ἀτελής, εἰσέτι, θέλει φανῇ ὅμως τελειοποιηθεῖσα τὸ ὡραιότερον καλὸν ἔργον· αἱ οἰκίαι τῆς πώλεως Τριπολιτσᾶς κτίζονται ἐπάνω εἰς τὴν σχεδιασθεῖσαν παρὰ τῶν Κυρίων Στ. Βούλγαρη καὶ Γαβριὴλ τακτοποιήσιν, ἥτις πραγματικῶς ἐνηργήθη παρὰ τοῦ Κυρίου Δ. Στρουγγιῶν· αἱ πλατεῖαι, καθὼς καὶ αἱ λεωφόροι σχηματίζονται βαθμηδὸν, προμηθεύονται τὸν ὡραῖον τῆς πώλεως, ἀφοῦ τελειοποιηθῶσιν αἱ ἐπισκευαὶ τῶν οἰκῶν, τῶν ἐργαστηρίων, τῶν πλατειῶν, καὶ τῶν δημοσίων καλαστημάτων.

Τὰ κατὰ τὸ Τμήμα σχολεῖα τῆς ἀλληλοδιδασκαλικῆς καὶ τῆς ἐγκυκλιπαιδείας κατὰ τὴν Δημηλτάναν, Ζυγιδίστι, Ζάβιαν, Βυλίνην, Τριπολιτάν, Ἀγίον Πέτρον καὶ Ἀγίον Ἰω. προσδεύουν.

Ἡ ἡθικὴ καλὰστας τῆς νεολαίας καὶ ὅλων τῶν κατ' οἰκίας βαθμηδὸν βελτιουμένη προμαντεύει τὴν ἐπὶ τὰ κρείττω ἐκδοσὶν τῆς διὰ τῶν προσδοκωμένων ἀντιλήψεων τῆς Κυβερνητικῆς κηδεμονίας.

Τῆς δὲ τοιαύτης τῶν πραγμάτων βελτιώσεως αἴτια εἶναι ἡ κραταιὰ τῶν βασιλέων ἀντίληψις, καὶ ἡ γαληνῶσα τῆς Α. Ε. τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος διέπειρα, πρὸς τὰ ὅποια ἀμφότερα ὀφείλεται χάρις ἀνάγραφας, καὶ διηνεκῆς ἐγνωμοσύνη.

Ἐν Τριπολιτσᾷ, τὴν 5 Μαρτίου 1830.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐκτάκτου κατὰ τὴν

Ἀρεαδίαν Ἐπιτροπείας

Δημήτριος Κ. Βυζάντιος.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ